

P. VERGILI MARONIS

despicere (huc summis liquuntur rupibus amnes  
felicemque trahunt limum), quiqe editus Austro  
et filicem curuis inuisam pascit aratris:  
hic tibi praeualidas olim multoque fluentis  
sufficiet Baccho uitis, hic fertilis uuae,  
hic laticis, qualem pateris libamus et auro,  
inflauit cum pinguis ebur Tyrrhenus ad aras,  
lancibus et pandis fumantia reddimus exta.  
sin armenta magis studium uitulosque tueri  
aut ouium fetum aut urentis culta capellas,  
saltus et saturi petito longinqua Tarenti,  
et qualem infelix amisit Mantua campum  
pascentem niueos herboso flumine cycnos:  
non liquidi gregibus fontes, non gramina deerunt,  
et quantum longis carpent armenta diebus  
exigua tantum gelidus ros nocte reponet.  
nigra fere et presso pinguis sub uomere terra  
et cui putre solum (namque hoc imitamur arando),  
optima frumentis: non ullo ex aequore cernes  
plura domum tardis decadere plausta iuuencis;  
aut unde iratus siluam deuexit arator  
et nemora euertit multos ignaua per annos,  
antiquasque domos auium cum stirpibus imis  
eruit; illae altum nidis petiere relictis,  
at rudis enituit impulso uomere campus.  
nam iejuna quidem cliuosi glarea ruris  
uix humilis apibus casias roremque ministrat;  
et tofus scaber et nigris exesa chelydris  
creta negant alios aeque serpentibus agros  
dulcem ferre cibum et curuas praebere latebras.  
quae tenuem exhalat nebulam fumosque uolucris,  
et babit umorem et, cum uult, ex se ipsa remittit,